

N:o 59.

Af Herr **C. A. Larsson**: Att aflöningen för Riksdagens kanslibetjening måtte bestämmas i rund summa för hela Riksdagen utan afseende å dess längd.

Vid genomläsandet af den utaf herr vice Talmannen väckta, till Stats-Utskottet remitterade motion, angående riksdagskostnadernas gäldande, befinnes, att något förslag om sättet för desse kostnaders bestridande icke blifvit uppgifvet, ehuru sådant torde vara af behofvet påkalladt. För alla dem, som bevistat de fordna Riksdagarne, har det velat synas, som skulle det hittills brukliga aflönings-sättet för kanslipersonalen varit en bland de verksammaste orsakerna till Riksdagarnes förlängning. Det högst betydliga antal sekreterare, notarier och kanslister, som haft sin aflöning beräknad per dag, hafva derigenom funnit med eget intresse förenligt, att åtminstone icke påskynda, om icke snarare uttänja det vidlyftiga mångskrifveri, som varit förenadt med de tunga former, hvilka hyllades i den upphäfdade Riksdags-ordningen. De fordna Ståndscheferna, Landtmarskalk och Talmännen, som jemväl åtnjöto betydliga dagarfvoden, kunde icke heller med oblidla ögon se, om Riksdagarnes längd understundom sträckte sig till fyra å fem gånger det antal månader Grundlagen utstakade.

Nu, då nya Riksdags-ordningen mera tydligt begränsar tiden för Riksdagens sammanvaro, då aflöningen för Andra Kammarens ledamöter blifvit förvandlad till ett fixt belopp; torde tiden vara inne för åvägabringande af en helsosam reform jemväl i afseende på den åt kanslipersonalen utgående aflöning.

Jag tager mig, i anledning häraf, friheten vördsammast föreslå:

att Riksdagen måtte besluta, det blifvande aflöningen för kanslipersonalen, såväl inom de båda Kamrarne som ock inom alla Utskotten, måtte bestämmas i rund summa för hela Riksdagen, utan afseende på tiden för dess sammanvaro.

Stockholm den 26 Januari 1867.

C. A. Larsson
från Östergötland.